

KIBΩTION

Νέος εὐσεβὴς πάσσαλος!

Ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τοῦ ἀποσπασάντος τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πληρώσαντος τὰς τάφρους τῷ ἐκφωνηθέντι ἐφέτος ἐν τῷ διδασκαλικῷ συλλόγῳ ἀναγινώσκω:

«Ὅταν οἱ θεοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκυβέρνην τὸν ὠραῖον τοῦτον κόσμον καὶ εἰ νοοῦσιν αὐτῶν διεγέλων δίκην ἀνακτόρων, ὅταν ἐλάμπρυνον αὐτοὺς τὰ παιγνίδια τῶν ἡρώων ἐν ταῖς ἀνθοστερέσιν ἐορταῖς τοῦ Ἴσθμοῦ, ἐκόςμουεν δὲ τοὺς ὕπνους αὐτῶν οἱ ἐκ ὕψους νικητῆριοι στέφανοι (Schiller, die Götter Griechenlands)».

Βεβαίως βαθὺς ὕπνος θὰ ἐκόσμοι τὸν ἀγορητὴν ὅταν ἔγραφεν ὅτι στέφανοι ἐκόσμουεν τὸν ὕπνον τῶν ἡρώων! Δυστυχῆ Schiller, ὅστις ἐν τῷ ἀριστουργήματι σου λέγεις

Eure Schläfe schmückten Siegeskränze,

τούτέστι: τοὺς κροτάφους σας ἐκόσμουεν στεφάνια!

Die Schläfe, der Schläfe (θηλ.) εἶνε ὁ κροτάφος τοῦ κροτάφου, der Schlaf, die Schläfe (πληθυντ.) εἶνε ὁ ὕπνος οἱ ὕπνοι καὶ τοὺς ὕπνους!

ΚΥΝΗΓΙ

Τί μεπικάτρες, τί ὀρτύκια, τί παπιὰ καὶ τί τρουόμα! ὁ καθένας κύνηγός μας με τὸ δίκαιο στὸν ὦμο στὴν ἀκρογναλίαν, στὰ δένδρα, στὰ χωράφια, στὰ κοτρώνια ὅπου εὗρθευε πουλάκια τὰ σκοτόνουν χωρὶς νόμο. Μπαὺμ καὶ μποὺμ οἱ κυνηγεῖ μας ὀλοένα τουφεκίζουν κ' ἢ λαγωνικαῖς τῶν σκύλαις λαχανιάζουν καὶ γαυγίζουν.

Πόσοι κυνηγεῖ ἀληθεῖα! νά! γνωρίζω τὸ Λομβάρδο, τὸν ἀγένειο Σιμιτέλο, τὸν ἀνύμφευτο Καζάζη, τὸν ἀθάνατο Σταμούλη βουλευτὴ μαζῆ καὶ βάρδα καὶ τὸ θεῖο Κοσσόνακο κύνηγὸ ἔτσι γιὰ χάρι. Καὶ οἱ πέντε μαζωμένοι τρέχουν ναῦρουνε κύνηγι ἀλλὰ τὰ πουλιά τοὺς βλέπουν πέντε κ' ἔπου φύγη φύγη.

Ἐτρέχαν οἱ κυνηγοὶ μας, ἔτρέχαν μαζὺ κ' οἱ σκύλοι κ' ἔκανε μιὰ τέτοια κάψα μέσ' ἐστὸ ντάλα μεσημέρι ποῦ ὁ ἄνας εἰς τὸν ἄλλο οὔτε λέξι δὲν ὠμίλει κ' ἔθαρροῦσε πῶς κρατοῦνται καὶ οἱ πέντε χέρι χέρι ὡς ποῦ ἦσαν ἕνα ἴσκιο κ' ἔξαπλώθηκαν με φόρα χωρὶς οὔτε κἀν σπουργίτη νὰ σκοτώσουν γιὰ τὴν ὥρα.

Αἰφνης ὁμως σ' ἕνα δένδρο βλέπουν ἕνα μαῦρο πρᾶγμα νὰ κουνιέται καὶ ν' ἀνοίγη τὸ παμμέγιστό του στόμα ἐτ' ἄρματα ὀρμουῦν ἀμέσως καὶ οἱ πέντε ἐν τῷ ἄμα μιὰ τοῦ ρίχουν μπαταρία κ' ἔπιεσε νεκρὸ στὸ χῶμα... Ὑστερα κ' οἱ πέντε τρέχουν νὰ τ' ἀρπάξουν μ' ἕνα οὔρα μὰ νεκρὰ τοὺς περιμένει μιὰ μεγάλη πατσαβοῦρα.

DE KOCK

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Παπαλουκᾶν Εὐαγγελίου εἰς Αἰῶνα τὸν ἄπαντα:

«Ἀφίκετο ἡ ρωσικὴ φρεγάς...»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ νέαι λέξεις:

«Πλατυλογήματα καὶ περιδρομαί...»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἡ ἀπ' Ἀρτης εἰς Καλαρρῦτος κατασκευὴ τῆς μεγάλης τυλεγραφικῆς γραμμῆς, ὑπερβᾶσα τὰ Ἄγναντα, ἐφθασεν ἤδη μέχρι Πραμάντων, ἐξ ἀκολοῦθοῦσα πρὸς ἀποπεράτωσιν μέχρι Καλαρρῦτων.»

Ἐξ ἀνταποκρίσεως περὶ πυρκαϊᾶς ἐν Τροϊζηνίᾳ πρὸς τοὺς Καίρους.

«Οἱ κάτοικοι τοῦ Πόρου ἐθεώντο ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν αὐτῶν ὡς Νέρωνες τὴν ἀπέναντι πυρκαϊάν.»

Οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους δήμαρχοι, ἠλεκτριθεθέντες φαίνεται ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ κ. Σηλυβριώτου, ἤρχισαν δημοσιεύοντες ἀλληλοδιαδόχως περὶ χολέρας προκηρύξεις. Ἡ ἀξίειπαινος αὕτη ἀμιλλα εἶνε τσοῦτω μᾶλλον ἀξία προσοχῆς ὅση ὑπηρετοῦσα τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀναπτύσσει καὶ τὴν καλλιλογίαν δημιουργοῦσα ἴδιαν ὅλως φιλολογικὴν κίνησιν τῶν δημαρχικῶν προκηρύξεων, ἧς χαριτωμένον προῖον εἶνε καὶ τὸ τελευταῖον ἔγγραφο τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου.

Ἐκ τῆς εὐδόξου ταύτης προκηρύξεως, γεγραμμένης μετὰ τῶς ἀβρότητος καὶ ἰδίᾳ τῶς κυριολεξίας, ὥστε ἀναγινώσκων αὐτὴν νὰ αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκην νὰ προσφύγῃς εἰς τὸ μανδύλι σου, ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας περιόδους, αἵτινες ἂν εἶνε ἀληθεῖς ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ πόλις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐντὸς ὀλίγου ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν θάρχησιν νὰ φιλοδωρῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σοβαρώτερας ἐπιδημίας:

«Ἄς παύσῃ πλέον ἡ κακίστη συνήθεια τοῦ ρίπτειν ἀδιακρίτως εἰς τὰς ὁδοὺς τὰ οὐροδοχεῖα. Οὐδὲν τούτου εἰδεχθέστερον καὶ ἀκαθάρτοτερον.

Ἄς σπεύσωσιν οἱ δυνάμειοι νὰ κατασκευάσωσιν ἀποπάτους, εἶνε μεγίστη ἔλλειψις, ἢ ἔλλειψις τοιοῦτων. Ὅπου δὲ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασκευασθῶσι τοιοῦτοι νὰ κατασκευασθῶσι λάκκοι ἐντὸς τῶν ὁποιῶν νὰ ρίπτωνται τὰ περιττώματα καὶ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ καθαρίζωνται καὶ οὗτοι.

Ἐπὶ τέλος ὅπου δὲν εἶνε δυνατόν οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ἄς ρίπτωσι τοῦλάχιστον οἱ ἐξ ἀνάγκης ποιῶντες τοῦτο τὰ οὐροδοχεῖα ὅσον τὸ δυνατόν μακρὰν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐχὶ τοσοῦτον ἀδιαφόρως, ὡς γίγνεται μέχρι τοῦδε, ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ρύμας τῆς πόλεως...»

Ἡ ἐποκοδομητικὴ διδαχὴ ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Τὸ γνωστὸν μέγα καὶ πλουσιώτατον Παντοπωλεῖον Ἀντωνάκη καὶ Σας μετηνέχθη ἐπὶ τῆς πλατείας Παντελεήμονος μεταμορφωθὲν εἰς μικρὴν ἀγορὰν, ὅπου ὁ, τι ζήτησι τις θὰ εὕρῃ ἐκλεκτὸν καὶ εὐθηνόν.